

Для Паркера та Фібі Сквік (котів)
і в пам'ять Бастера та Фреда (собак)

КОТЯЧА Й СОБАЧА РОДИНИ ДЖЕЙМСА ПАТТЕРСОНА

КОТИ

- 🐾 Рудий
- 🐾 Ебенізер (Еббі)
- 🐾 Інкі
- 🐾 Макс (Максимус Кіттімус) Доленосний
- 🐾 Тіппі-Тін
- 🐾 Герцог Енджел (Енджі Пуддін)
- 🐾 Стаббс
- 🐾 О'Меллі
- 🐾 Джизмо
- 🐾 Дроздик
- 🐾 Джио

СОБАКИ

- 🐾 Лакі, вівчарка
- 🐾 Віскі, ердельтер'ер

- 🐾 Ладді (Огірочок), кернтер'єр
- 🐾 Бадді, англійський спрингер-спаніель
- 🐾 Джипсі, доберман-пінчер
- 🐾 Мітці, такса
- 🐾 Бампер, німецька вівчарка
- 🐾 Бінго, помісь манчестер- і фокстер'єра
- 🐾 Делі, помісь лабратора-ретривера та сеттера
- 🐾 Бубба, ньюфаундленд
- 🐾 Спаркі (Блискітка), коргі
- 🐾 Ніппі, безпородна
- 🐾 Бейб, німецька вівчарка
- 🐾 Тоффі, ірландський сетер
- 🐾 Медісон, німецька вівчарка
- 🐾 Честер, помісь лабратора-ретривера, хаскі та чау-чау
- 🐾 Даффі, помісь лабратора-ретривера та англійського сетера
- 🐾 Спотч, лабрадор-ретривер
- 🐾 Фінніган, безпородний
- 🐾 Стілч, метис шелті
- 🐾 Діабло, лабрадор-ретривер
- 🐾 Бо (Хто-Хто), помісь ньюфаундленда й лабратора-ретривера
- 🐾 Моксі, лабрадор-ретривер
- 🐾 Тазвасіль, помісь джек-рассел-тер'єра та бордер-коллі
- 🐾 Сассі, англійський лабрадор-ретривер
- 🐾 Шираз, англійський лабрадор-ретривер
- 🐾 Галлі, лабрадор-ретривер

Розділ 1

Оскар висунувся у вікно батькового пікапа. Його язик тріпотів на вітрі, й це подобалося йому понад усе на світі!

Оскар спостерігав за тим, як цівки слини тяглися слідом, наче волосся. Це йому теж подобалося понад усе на світі!

Пікап їхав зі швидкістю сто двадцять кілометрів за годину, а може, й сто тридцять, обминаючи решту машин, вантажівок і мотоциклів. Оскар бачив, як на колесах, що швидко оберталися, зблискують ковпаки. Йому хотілося наздогнати кожну з цих машин. Наздоганяти він теж любив понад усе на світі!

Уранці я поснідав.
Обожнюю це!

Я бачив білку!
Обожнюю це.

Упс. Я щойно пукнув...
Обожнюю це!

Оскар знав, що ці канікули в Окрайньому парку будуть крутими вже тому, що навіть просто їхати туди було круто. Це була його найулюбленіша подорож машиною!

Раптом Оскар почув якесь вологе «плюсь!». Батько загарчав за кермом.

– Ет, мишу б йому без хвоста! Один із тупих кошаків у цій тупій спортивній таратайці висунув голову й відригнув клубок шерсті. Ця гидота розмазалася по вітровому склу!

– Дюку, – сказала мама Оскара. – Ти що, забув уранці зробити щеплення від поганого настрою?

– Ні, Лоло...

– Бо ми взагалі-то збиралися у веселу родинну подорож, і...

«Плюсь!» – іще один клубок липкої шерсті врізався у вітрове скло.

– О, тухле їдло! – загарчав тато Оскара. – Ну чому не можна за один раз усе відригнути?

Він натиснув лапою на педаль газу. Пікап іще швидше помчав трасою.

– Але ж ні-і-і... Їм завжди треба ревножити двома клубками. – Він заговорив кумедним

манірним котячим голосом: – «О-о-о. Я така-сяка! Така особлива... Я кицяня. Якщо я блюю, то завжди двічі...»

– І ще вони перед цим дуже гидко смикають плечима, – додала Фіфі, Оскарова сестра-підліток. – А потім роблять «гак-гак-гак». Ніби їм обов'язково треба сповістити, що вони зараз зблюють абощо. Коти бридкі, огидні.

– То нехай їх насправді занудить! – заричав тато і ще дужче натиснув на педаль газу.

Пікап заревів, затремтів і понісся трасою.

– Дюку! – кричала мама Оскара, вчепившись у ручку над головою так, ніби трималася за життя. – Ти мене лякаєш!

– То підстели пелюшку, бо собаки мусять робити те, що мусять. Я женуся за цими котами!

Оскар скажено заволав:

– А-А-А! О-О-О!!!

Запилужений пікап вихляв по шосе, нарізаючи зигзаги між машинами, аж поки не зрівнявся з елегантним чорним джипом.

– Агов, містере Віскас! – закричав тато через вікно до kota за кермом. – Дивіться, куди ви плюєте!

Оскар затамував подих у щасливому передчутті. Зараз буде просто крутелезно!

Адже понад усе на світі він любив слухати, як його татко кричить на котів.

Розділ 2

Моллі Гіслтон сиділа на задньому сидінні татового джипа, вдаючи, що насолоджується класичною музикою, яку батько слухав по радію.

Моллі була чудовою акторкою, вона добре вміла вдавати.

Новесенький, обладнаний за останнім словом техніки кросовер (за спинкою заднього сидіння в нього був смітничок) задоволено гудів, просуваючись по шосе під м'яке муркотіння двигуна.

– Хіба М'яцарт не чудовий? – сказав батько Моллі, диригуючи хвостом під симфонічну музику.

Хто
відгриз
миші голову
й кинув
мені в підста-
канник?

Це я, татку.

Молодець,
синку,
МОЛОДЕЦЬ!

Зміст

Розділ 1	7
Розділ 2.....	12
Розділ 3.....	20
Розділ 4.....	25
Розділ 5.....	29
Розділ 6	33
Розділ 7.....	37
Розділ 8.....	40
Розділ 9	44
Розділ 10.....	49
Розділ 11.....	54
Розділ 12	59
Розділ 13	62
Розділ 14	66
Розділ 15	71
Розділ 16.....	78
Розділ 17	83

Розділ 18.....	88
Розділ 19.....	93
Розділ 20	98
Розділ 21.....	103
Розділ 22	108
Розділ 23	114
Розділ 24	119
Розділ 25	124
Розділ 26	129
Розділ 27.....	134
Розділ 28	138
Розділ 29	144
Розділ 30	148
Розділ 31.....	154
Розділ 32	158
Розділ 33	163
Розділ 34	168
Розділ 35	173
Розділ 36	178
Розділ 37.....	183
Розділ 38	187
Розділ 39	192
Розділ 40	197
Розділ 41.....	202

Розділ 42	207
Розділ 43	212
Розділ 44	215
Розділ 45	220
Розділ 46	225
Розділ 47	231
Розділ 48	237
Розділ 49	242
Розділ 50	248
Розділ 51	253
Розділ 52	258
Розділ 53	263
Розділ 54	268
Розділ 55	273
Розділ 56	277
Розділ 57	281
Розділ 58	285
Розділ 59	289
Розділ 60	294
Розділ 61	299
Розділ 62	305
Розділ 63	308
Про авторів	313